

# ESBORRANY ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE MUNICIPAL

## Identificació de la sessió:

Núm. 04 / 2023  
Caràcter: Extraordinària  
Data: 14 de juny de 2023  
Horari: 18:00 hores  
Lloc: Sala de Plens de l'Ajuntament de Vilagrassa

## Assistents:

Sr. Jordi Serés Aguilar (JxV) (JxCAT-JUNTS), Alcalde. Presideix la sessió.  
Sr. Oscar Abascal Abascal (JxV) (JxCAT-JUNTS), 1r Tinent d'Alcalde.  
Sra. Angelina Ansaldi Carreras (JxV) (JxCAT-JUNTS), 2a Tinenta d'Alcalde.  
Sra. Eva Meleró Ramon (JxV) (JxCAT-JUNTS), Regidora.  
Sra. Gràcia Maria Auró Trullols (FP-AM), Regidora.

Sr. Jordi Martí i Gasull, Secretari interventor ac.

## No hi assisteix:

Sra. Núria Cabrerizo Manós (FP-AM), Regidora.  
Sr. Santiago Tugues Fusté (FP-AM), Regidor

## Ordre del dia:

1/04- APROVACIÓ, SI S'ESCAU, DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR, NÚM. 03/2023, 16.05.2023.

Desenvolupament de la sessió:

**1/04- APROVACIÓ, SI S'ESCAU, DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR, NÚM. 3/2023, 16.05.2023.-**

Es fa constar que havent remès amb antelació als senyors/es Regidors/es Municipals l'esborrany de l'acta de la sessió anterior, juntament amb la convocatòria d'aquesta sessió.

El Sr. Alcalde sotmet el present acord a la consideració del Ple, i aquest l'aprova per unanimitat dels cinc membres presents, dels set que legalment el componen.

Tot seguit el Sr. Alcalde dóna la paraula a la Sra. Gràcia Auró, la qual diu el següent:

“Han estat quatre anys intensos, en els que hem hagut de superar la pandèmia. Per tots nosaltres ha estat un plaer i orgull està en aquest Consistori. Volem agrair a l'alcalde el seu treball durant vint anys, amb la feina ben feta i li desitgem que li vagi molt bé d'aquí en endavant, així com s'adapti a la nova vida.”

A continuació pren la paraula el Sr. Jordi Serés i Aguilar, Alcalde President durant els últims vint anys, i manifesta el següent:

“LA MUSICA NOTTURNA DELLE STRADE DI VILAGRASSA

En aquest moment que m'adreço a vosaltres en el que ha de ser el meu últim parlament com a alcalde - en funcions- de Vilagrassa, dedicaré, les meves paraules a fer el que els meus pares em van ensenyar des de ben petit: a ser agraït amb les persones que m'han acompanyat en aquesta singladura. I dic

singladura perquè, tot i haver nascut en terres de secà, ara em vénen al cap tot d'exemples mariners que no acabo de saber d'on m'empesco. Quedaria com un senyor dient que són fruit d'hores de lectures dels clàssics grecs i llatins de la mítica col·lecció Bernat Metge i quedaria poètic dir que em vénen inspirats pels sembrats, onejant al vent com el mar, que hi ha al nostre terme. Em temo, però, que més aviat són el pòsit del centenars de pèplums, vull dir, de les pel·lícules d'aventures de grecs i de romans, que d'infant consumia en sessions contínues als desapareguts cinemes Casal i Catalunya de Tàrraga, situats prop del pis on vivia i que compartíem pares, germà, avis i oncles.

De tot aquest univers mitològic amb deïtats, semideus i herois que pul·lulaven enmig de mars abrivats, el qui em tenia el cor robat era Odisseu, el protagonista de l'*Odissea* d'Homer (que no s'ha de confondre amb el Homer Simpson). Odisseu, ens ha pervingut més popularment com a Ulisses que és com se'l coneix a la mitologia romana. L'*Odissea* narra el llarg viatge de tornada a casa -a la mítica illa d'Ítaca- d'Ulisses un cop acabada la Guerra de Troia. Aquest viatge -vés per on- va durar vint anys i, com de ben segur sabeu, estigué ple de perills i d'aventures. Els més granats, o els més cinèfils, potser en recordareu la interpretació que en va fer el gran Kirk Douglas a mitjans dels anys cinquanta del segle passat.

Estigueu tranquils que, si bé en la meua època de comediant, he encarnat alguns papers dramàtics, no he tingut mai ni el talent ni la talla per a fer d'heroi musculat; ni cometré, ara, la insensatesa de comparar-me, simbòlicament, amb el mite. El que passa és que la paraula Odissea ha passat a significar "viatge ple d'aventures" i d'alguna manera, amb certa dosi d'imaginació, la similitud entre la governança d'un vaixell i la d'un poble em ve com anell al dit, -o la sageta a l'arc-, per al relat que em proposo d'oferir-vos.

Un poble, en el fons, és com un vaixell que ha de saber quin destí vol assolir; que ha de saber trobar la seva Ítaca, el port on vol anar. I ha de saber quins vents li són favorables i quins corrents ha d'evitar. Quan per voluntat popular les urnes et posen a comandar la nau, potser no et cal saber de cartografia ni com has d'hissar o recollir les veles, però sí que has de saber on vols fer cap, i com sortejar els esculls del dia a dia, perquè de les teves decisions en depèn el benestar de la tripulació que t'envolta i la dels teus passatgers: els teus veïns.

El més important d'aquest relat és que aquesta singladura de vint anys que abans citava no l'he pas feta sol. He tingut la fortuna de comptar amb una tripulació professional que sap perfectament on és el nord i com aprofitar els millors vents i evitar les tempestes. Al timó, el Jordi Martí, amb aplom i mà de ferro, ha fet possible que no ens desviéssim ni un mil·límetre de la ruta. A més, té un olfacte privilegiat per a saber on són els bancs de sorra o els esculls i així sortejar-los eficaçment sense embarrancar. Al seu costat, la Gemma Verdés ha administrat diligentment les provisions i els recursos sense malbaratar res. L'Àngels Minguella ha seguit les cartes de navegar i, si calia, de nit els astres, buscant les millors rutes i els millors ports on fer provisions. L'Alba Tomàs, controlant eficientment masteler, velam, cordatges i l'inventari de les bodegues, i tractant sempre amb exquisida amabilitat els viatgers. I, més recentment, la Sònia Solé, que per edat hauria de ser la grumet, està traçant ja noves rutes per terres inexplorades generant grans esperances de futur. Al costat d'aquest floret de tripulació, tenim dos fornits mariners colrats pel sol, el fred i el vent: l'Albert Aranda, procurant taponar les inevitables vies d'aigua del casc, i l'Abdelkader Mahí, vetllant per a que la coberta estigui sempre neta i resplendent. També, en un compartiment a part, tenim dos persones amb un encàrrec especial; la Marta Llanes i la Irene Recuna tenen cura i custòdia del més preuat tresor que el vaixell transporta: els nostres infants. I finalment, pensant en crear noves dependències i per a donar millor velocitat de creuer al nostre veler, tenim a la Noèlia Solans formada a les millors drassanes del país.

Aquesta és la selecta tripulació i al seu costat, en contractes que per mandat popular es renoven cada quatre anys, tindríem, seguint amb el símil, els oficials que comanden l'embarcació. No sé si per sort o per desgràcia, però no cal passar per l'acadèmia per a obtenir el títol d'oficial electe. L'únic requisit que es pressuposa que tenen els aspirants és vocació i esperit de servei, a part de compartir una visió semblant de la ruta a seguir i del destí d'arribada. I ser elegits, és clar, per sufragi universal pels passatgers a bord.

Permeteu-me una prèvia abans de centrar-me en els meus companys de ruta. Fa 35 anys, mai m'hagués passat pel cap que acabaria vivint a Vilagrassa i que n'esdevindria alcalde. Tot i que potser el destí o algun oracle hi va intervenir. Mireu, de nen venia un cop a l'any a veure els meus oncles-avis de cal

Companyero i, al costat de Cal Companyero hi ha cal Medalla. El Sebastià Aiguadé va ser la primera persona que em va donar la benvinguda al poble quan vaig comprar Cal Giró. Va ser tan amable que aleshores vaig pensar que, si a Vilagrassa tothom era com el Sebastià, havia tingut la sort d'anar a viure -tornant als grecs- a la mítica Arcàdia. Després ja em vaig adonar que la realitat era una mica diferent, i que el Sebastià era una *rara avis*; una perla negra excepcional. Un bon home generós com ningú. Si cito al Sebastià és perquè va ser ell qui, anys després, em va venir a trobar per a proposar-me que em presentés d'alcaldeable. Sincerament, primer vaig pensar que era una mena de broma, però després vaig veure la proposta com una gran oportunitat per a fer possibles els ideals que m'han mogut sempre: l'estima al país, la cultura i la llengua. A més, com podia dir-li que no al Sebastià?

Vet aquí, doncs, que vaig concórrer al càrrec per primer cop el 1995 i des d'aleshores, fins avui, he tingut la sort infinita d'estar agombolat de la millor companyonia imaginable. Em proposo ara recordar les candidatures amb la gratitud i estima que mereixen. Ens ajudarem del projector per a aquest propòsit. Les meves primeres eleccions, com deia, van ser les del 1995. Mireu si en fa d'anys que les fotografies són en blanc i negre. Vam obtenir tres regidors. Al meu costat, el Sebastià Aiguadé i el Ramon Jordana. Malauradament, a part del Sebastià, el Jaume Pont Rubiol tampoc està entre nosaltres. Com a ells, en aquesta ocasió, aniré recordant i amb el record homenatjant aquells qui ja reposen definitivament en pau. La resta de la candidatura estava formada per:

Antoni Rubiol  
Joan Montoriol  
Marcel·lí Valls  
Montse Manós  
Pilar Aiguadé  
Jaume Pont Figueres

L'any 1999 obteníem també tres regidors: Comparteixo corporació amb el Marcel·lí Valls i el Cesc Roig. I a la candidatura:

Maria Neus Balagueró  
Antoni Rubiol  
Montse Manós  
Carlos Pont  
Pilar Aiguadé  
Ramon Jordana

I Serafina Camps, també finada fa uns anys.

El 2003 obtenim tres regidors. Amb mi és elegit el Lluís Porta i la Maria José Bosch. Més endavant, el Lluís seria substituït pel Ramon Jordana. A l'equip hi trobem:

Miguel Hernández  
Pilar Aiguadé  
Carlos Pont  
Sebastià Aiguadé  
Maria Neus Balagueró  
I Josep Ramon

El Lluís porta ens va deixar massa aviat. La seva pèrdua va ser especialment sentida per la seva joventut i l'afable personalitat. El Josep Ramon també moria temps després. Us vull fer adonar d'un detall de la fotografia de campanya. Quan l'obries apareixien uns infants aplicats que avui són uns magnífics joves. Ells, els infants de la vila i el seu futur eren –aleshores com avui- la nostra prioritat. No dubtem, doncs, en pactar amb la candidatura d'Independents i assolíem el govern de la vila amb la Carne Aiguadé a l'equip de Govern.

El 2007 obtenim novament tres regidors. La Maria José Bosch i el Ramon Jordana, m'acompanyen en aquesta ocasió. A la candidatura hi trobem:

Magda Tarruella  
Óscar Abascal  
Ramona Martí  
Carles Pont  
Maria Neus Balagueró

Francesc Roig  
i Montse Vilalta

El programa també hi havia aquesta foto de família.

Pactem de nou amb els Independents i l'Abelard Monjo s'incorpora a l'equip de govern.

El 2011 fusionem les dues candidatures dels governs anteriors i el resultat és de sis regidors: m'acompanyen ara l'Abelard Monjo, Justo Minguella, Maria José Bosch, Jordi Capdevila i l'Òscar Abascal. A la resta de la candidatura trobem:

Isabel Pérez  
Núria Colom  
Josep Maria Mor  
Pau Costa

Nova foto de família amb la suma de les candidatures ara unides.

El 2015 obtenim també sis regidors. El formem: Òscar Abascal, Jordi Petit, Isabel Pérez, Jordi Capdevila i l'Abelard Monjo. Tanquen la candidatura:

Maria José Bosch  
Carlos pont  
Sergi Cabrera  
Angelina Ansaldi

La foto alternativa i distesa de grup va ser aquesta.

Vull remarcar que el regidor del grup socialista Joaquim Guerrero també es va incorporar al govern.

I finalment -almenys per a mi, l'Angelina i l'Òscar- les eleccions del 2019.

Obtenim quatre regidors. Amb l'Eva Melero al nostre costat.

La candidatura és la més extensa de la història:

Raül Jiménez  
Raquel Ortega  
Jaume Pont  
Isabel Pérez  
Bryan Otalvaro  
Alina Borza  
Sergi Cabrera  
Maria José Bosch  
Carles Pont  
Pepeita Albareda  
Jordi Capdevila  
Paquita Felip  
Abelard Monjo

I una darrera foto pel record mans a l'obra començant a preparar la zona d'equipaments educatius i esportius.

A tots ells, doncs, el meu més profund agraïment per la confiança rebuda.

Que fins ara hagi estat glossant els meus companys de candidatura, no vol dir que no tingui present les altres formacions polítiques que, amb anterioritat a nosaltres, també van assumir tasques de govern. O als grups que, sense haver governat també van ser -i són-, electes. És per aquest motiu que anuncio que dissabte vinent, un cop constituïda la nova corporació, es col·locarà, en aquesta Sala de Plens, dos plafons emmarcats que el nou alcalde, Josep Maria Mor tindrà l'honor de presentar. El primer dels plafons recull tots els electes que han format part de la corporació municipal de Vilagrassa des de les primeres eleccions democràtiques de l'any 1979 fins a l'actualitat. El segon del plafons contindrà, de forma cronològica, el nom de tots els alcaldes dels quals tenim constància documental. El primer es remunta al 1763 i el darrer, com és obvi, serà el propi alcalde Mor. Serà, doncs, una forma d'homenatjar els homes i les dones que, en la mesura de les seves possibilitats han dedicat una part de la seva vida al progrés i benestar de Vilagrassa. Estarem d'acord que potser no tothom ho ha fet amb igual encert. Èpoques de pau i èpoques convulses s'han anat rellevant al llarg de la història del nostre país amb tot el que això comporta. No es tracta, doncs, de jutjar ningú i, al cap i a la fi, tots ells han representat Vilagrassa per la qual cosa és de justícia que el seu nom no resti en l'oblit.

Vaig acabant. Es parla i parlem a tothora de política, i gairebé sempre ho fem despectivament. Francament, jo mai m'he considerat un polític en el sentit professional del terme. Com he dit abans, allò que m'ha mogut durant la meua dilatada i modesta vida d'electe ha estat l'estima al país, la cultura i la llengua. I això, en part ho he heretat de les lectures de joventut, com ara: Les formes de la vida catalana, de Josep Ferrater Mora; Notícia de Catalunya, de Jaume Vicens Vives i Nosaltres els valencians, de Joan Fuster, tres obres de referència imprescindibles sobre els catalans, Catalunya i els Països Catalans. Però una de les millors definicions del país i la seva gent la trobem en Salvador Espriu quan assevera: «És un país petit, on tots ens coneixem massa i maldem sovint per no fer res, per no deixar fer res i queixar-nos perquè no fan res ni ens deixen fer res.» Doncs bé, tota la meua trajectòria pública local, en general, i la meua dedicació a Vilagrassa, en particular, s'han centrat en contradir amb fets, treball i esforç aquest «no fer res i no deixar fer res» que tan encertadament apuntava Salvador Espriu sobre el nostre país. Perquè, per damunt de tot i amb totes les seves contradiccions, Catalunya, «la Pàtria Catalana, petita o gran, és l'única pàtria nostra», que va dir un dia de fa molts anys Enric Prat de la Riba.

I acabo amb una paradoxa de la mida d'un veler de quatre mastelers. És precisament en aquest món tan desprestigiad de la gestió pública que hi he trobat les millors persones, els millors amics que he conegut mai. Sortosament, la política local encara pot arribar a ser un oasi enmig del llot que ens envolta.

I acabo de nou amb cinema, vaixells i amb unes imatges que no sé com s'ho farà el secretari per posar-les a l'acta. Es l'escena final de *Master and Commander*, una pel·lícula de Peter Weir dirigida el 2003. En ella els dos protagonistes, interpretats per Russell Crowe i Paul Bettany, l'un capità i l'altre el cirurgià i científic de la nau, després de fer front a una infinitat de problemes, de lluites, de reptes, de deures i d'obligacions –com el dia a dia d'un ajuntament- no perden la serenitat ni el sentit de l'amistat i, en un moment de bellesa irresistible, substitueixen sabre i bisturí per violí i violoncel. Bé, com la canalla, jo em demano el paper de capità i el meu estimat i *petit frere* Òscar, farà de científic, que per alguna cosa és informàtic.

Gaudim d'aquest bell fragment titulat –vés per on- *La musica notturna delle strade de Madrid*, de Luigi Boccherini amb el desig que els nous comandaments elegits el 28 de maig també duguin a bon port la nau més bella de totes: Vilagrassa.”

Es produeix una llarga ovació del públic assistent, llavors el Sr. Alcalde dona la paraula al primer tinent d'alcalde i Regidor el Sr. Oscar Abascal Abascal, que diu:

“Ara fa 12 anys que vaig començar un viatge que aquests dies està arribant a la seva fi. I com tots els grans viatges ha estat una experiència que m'ha transformat personalment; ha canviat la meua forma de ser i també la visió que tenia de Vilagrassa i de la seva gent. M'ha permès conèixer l'ànima d'aquest poble i com els seus veïns i veïnes intenten cada dia, cadascú a la seva manera, ser una mica més feliços que el dia anterior.

La nostra vila és com una petita nau enmig de l'oceà que lluita contra la mar embravida i solament pot confiar que el capità i els seus tripulants hagin aparellat unes bones veles i que agafin el timó amb ma ferma per arribar a port segur.

I parlant de capitans i tripulants vull donar el meu més sincer agraïment a l'alcalde i amic Jordi Serés per haver confiat en mi tots aquests anys i permetrem ser un més en el seu equip.

També vull recordar a tots els companys i companyes amb els que he compartit equip de govern al llarg d'aquestes legislatures i agrair-los la confiança i també, perquè no dir-ho, la paciència que han tingut amb mi. Són:

ABELARDO MONJO

JUSTO MINGUILLA

MARÍA JOSÉ BOSCH

JORDI CAPDEVILA

JORDI PETIT

JOAQUÍN GUERRERO

ISABEL PÉREZ LÓPEZ (que a part de regidora també ha estat delegada d'educació durant 12 anys)

EVA MELERO

ANGELINA ANSALDI

I com tot bon vaixell també ha de tenir els millors tècnics a la sala de màquines, per això, vull agrair la feina immillorable que fan cada dia i l'esperit de servei al poble de tots els empleats de l'Ajuntament encapçalats pel seu secretari Jordi Martí. Són:

Gemma Verdés

Alba Llinàs

Àngels Minguella

Sònia Solé

Abdelkader Mahi

Albert Aranda

Noelia Solans

Marta Llanes

Iren Recuna

A més a més, no em puc oblidar de tots els amics i veïns que durant aquestes legislatures ens han ajudat a organitzar tota mena d'actes, de tot cor moltes gràcies pel vostre suport.

Aquest acte no és la fi de res sinó un fins aviat perquè Vilagrassa sempre em trobarà disposat a ajudar en tot allò que necessiti.

Moltes gràcies.”

A continuació dóna la paraula a la segona tinenta d'alcalde i Regidora la Sra. Angelina Ansaldi, que diu el següent:

“Molt bona tarda a tothom i moltes gràcies per ser avui aquí, amb tots nosaltres en aquest últim ple d'aquest equip de govern. Avui és un dia molt especial, no només perquè és l'últim ple d'aquest govern, sinó perquè avui el Jordi Serés compleix 20 anys com a alcaldable de Vilagrassa. I això senyors té molt mèrit i té molt valor i només es pot explicar per una raó, això és gràcies a la feina ben feta realitzada durant aquests 20 anys de govern, ni més ni menys.

Fa 4 anys, quan el Jordi em va proposar per ser regidora al seu costat, m'ho vaig pensar una miqueta, no gaire, i de seguida li vaig dir que sí. I li vaig dir que sí, no perquè pensés que això seria bufar i fer ampolles, més aviat al contrari, el càrrec em feia molt respecte i ara que no ens sent, el Jordi a l'Eva i a mi, ens va dir que només serien uns 3 plens a l'any i poca cosa més!!...Bé, com anava dient, si vaig dir que sí va ser per les persones que conformaven el grup i amb les quals jo em sentia totalment alineada, amb el Jordi, l'Óscar i l'Eva. No necessitava res més, la il·lusió i les ganes ja hi eren, doncs som-hi!

També és cert, perquè ens hem d'enganyar, que quan el Jordi em va dir: "Bé, doncs tal i com havíem quedat, tu portaràs la cartera de Cultura, la Dona i Benestar Social"...és va fer un silenci, suposo que em va veure la cara de "patiment" i de seguida va afegir; "Tranquil·la que no estaràs sola, aquí les coses les fem entre tots". I així va ser, dit i fet, les maletes de tots les portem entre tots, això significa treball en equip, on totes les opinions són vàlides i totes les opinions mereixen ser escoltades.

Penso que aquests 4 anys s'ha fet molta feina i s'ha fet tan bé com s'ha pogut. Quatre anys que no han estat fàcils, hem tingut una pandèmia pel mig, ens hem hagut d'adaptar a la nova situació, com tothom i a tot arreu, hem hagut de deixar de fer unes coses per fer-ne unes altres, etc. Però mirat en perspectiva, crec que ens n'hem sortit força bé.

Humilment, estic satisfeta del que he pogut aportar, tan de bo hagués pogut fer més, però diuen que el que fa el que pot no està obligat a més. També és cert que un no sempre pot fer tot el que voldria. Tot depèn i està subjecte a unes lleis, reglaments, permisos, decrets, subvencions...i també al senyor secretari Jordi Martí, que és com una enciclopèdia i de seguida et diu què pots i què no pots fer, i et resol qualsevol dubte sense necessitat de consultar més enllà. En fi, mirat des de fora es veu d'una manera, però quan ets dins veus que no tot és tan fàcil.

Finalment, dir que he après molt dels meus companys de govern i també de tots els treballadors d'aquest ajuntament, secretàries i secretari, que sempre, sempre, sempre m'han ajudat en tot el que he necessitat i amb un somriure i dir que us trobaré molt a faltar. Així que **MOLTES GRÀCIES A TOTS!**

I ara sí que acabo amb una dita d'una escriptora i columnista nord-americana d'origen grec, Arianna

Huffinton, que jo intento tenir present en el meu dia a dia:

"Hem d'acceptar que no sempre  
prendrem les decisions correctes,  
que ens equivocarem moltes vegades.  
Hem de comprendre que el fracàs  
no és el contrari de l'èxit, sinó  
que és part de l'èxit."

GRÀCIES!

Angelina Ansaldo

Vilagrassa, 14 de juny de 2023."

Per últim dóna la paraula a la Regidora la Sra. Eva Maria Melero i Ramon, que fa el parlament següent:

"Benvolgut Jordi,

Poques coses et podré dir que no t'hagi dit encara o que no hagin dit els meus companys. No et preocupis, seré breu.

Sempre dic als meu fills que hi ha tres paraules màgiques que hem d'aprendre a dir-les sovint perquè poder fer la vida molt més agradable en moltes ocasions. Són: perdó, gràcies i si us plau.

Doncs això:

En primer lloc, demanar-te perdó públicament per si en algun moment no he estat a l'alçada com a Regidora o com a companya d'equip de govern. En tot moment he procurat fer-ho el millor que sé i amb la millor de les intencions, de debò.

En segon lloc, donar-te les gràcies per tot el que m'has ensenyat aquests últims quatre anys. He après molt al teu costat. Espero poder aplicar tot l'aprenentatge al llarg de tota la propera legislatura amb el rigor i la responsabilitat que m'has ensenyat.

I finalment demanar-te, si us plau, que gaudeixis molt de la Vilagrassa que has forjat amb el teu esforç i dedicació. Crec que ara ja no et toca patir per Vilagrassa sinó que et toca gaudir-la en tota la seva plenitud. Tu ets una part important del que ha esdevingut aquest petit racó de Catalunya tan nostre i que tots estimem tant. Desitjo que la gaudeixis per molts anys amb molta salut.

Bona sort en la nova etapa, Jordi. Et desitjo el millor."

Abans de tancar la sessió demana la paraula el Secretari interventor el Sr. Jordi Martí, per dirigir unes paraules al Sr. Alcalde en nom de tot l'equip de treballadores i treballadors de l'Ajuntament de Vilagrassa.

Comença la intervenció fent esment de com es trobava Vilagrassa l'any 2003, ja que tant des de la vessant administrativa com des de la vessant econòmica, es trobava en una situació molt precària, amb una escola amb 7 alumnes, sense menjador escolar i a punt de tancar-la, no es disposava de llar d'infants i les NNSS estaven obsoletes.

Ara vint anys després, any 2023 deixa un Ajuntament, totalment endreçat administrativa i sanejat econòmicament, es pot dir que té una bona salut econòmica, gestionat per unes tècniques qualificades professionals, que treballen amb eficàcia i eficiència, degudament capacitades per assolir qualsevol repte de futur que se'ls pugui plantejar.

Actualment el CEIP té setanta alumnes, s'ha passat d'ésser el col·legi més petit de la ZER GUICIVERVI al col·legi més gran, a les portes de la inauguració d'un col·legi nou, que el mèrit de disposar d'aquest col·legi és de vostè Sr. Alcalde, de vostè i dels seus equips de govern, ningú més es pot aduir aquest mèrit.

Una llar d'infants dirigida per excel·lents professionals docents, que any rere any se superen i la prova és que pel proper curs ja tenim una preinscripció de 23 alumnes, el que fa del tot segut que exhaurim les places ofertes.

Un POUM, pal i paller de tots els ajuntaments, aprovat per la CTU de Lleida el 2010, que en l'actualitat amb una execució parcial, disposem de més de 45.000 m2 en la zona nord per a la

construcció d'equipaments i serveis, com l'escola nova, la piscina, els vestidors, el bar, el vial de vianants, la zona de jocs infantils, etc..., i el que s'aniran instal·lant.

Diu que podria continuar amb un ventall d'actuacions, però no ho farà, el que farà és donar una dada contundent, el valor patrimonial de l'Ajuntament de Vilagrassa l'any 2003 era d'1.800.000,00 euros, en l'actualitat el valor patrimonial ascendeix a 9.600.000,00 euros.

Tot això ha estat possible pel treball, esforç, dedicació, constància i perseverança del Sr. Serés, així com pel alt nivell d'exigència amb tot el personal, perquè volia la feina ben feta, els expedients ben tramitats i concorre a tot tipus i classe de subvencions que convocaven. Per tots nosaltres els funcionaris ha estat un honor i un privilegi servi amb el Sr. Serés, servir als seus equips de govern, tot servint a Vilagrassa.

Però el més importants pels funcionaris, com a garants de la Llei, és que quan hem hagut d'emetre un informe desfavorable, hem hagut de dir-li que això no es pot fer, o hem hagut de demanat o fins i tot exigir la presentació de certa documentació, que això ho fèiem no per un caprici nostre, sinó per donar compliment a la Llei, perquè donar compliment a la Llei és una garantia de la democràcia, donar compliment a la Llei és una garantia que la ciutadania té un tracte per igual en aquesta casa. Continua dient que és molt important una bona simbiosi entre els polítics amb responsabilitats i el funcionaris, doncs és sinònim d'un bon funcionament d'una institució com és l'Ajuntament. Acaba reblant que tots els polítics haurien de tenir el principis que el Sr. Serés ha demostrat tenir durant aquests vint anys. Moltes gràcies senyor alcalde.

En aquest moment els treballadors i treballadores de l'Ajuntament de Vilagrassa, lliuren al Sr. Jordi Serés, un escrit emmarcat amb la inscripció que va llegir la Sra. Alba Llinàs:

“A Jordi Serés i Aguilar, Alcalde de Vilagrassa 2003 – 2023,

Tot l'equip de treball de l'Ajuntament volem retre, amb aquestes paraules, un petit homenatge per tota la dedicació i aprenentatge rebut durant aquest període.

Hem compartit una manera de gestionar rigorosa, alhora que propera i sempre compromesa, un llegat que forma part de tots i cadascú de nosaltres, el qual apliquem en les tasques de cada àmbit de la funció pública que representem.

L'evolució d'un projecte complet i transversal, del qual hem estat privilegiats testimonis i orgullosos col·laboradors, ha estat fruit d'un treball incansable i constant, tenint com a prioritats una visió inclusiva i de futur per aconseguir un poble captivador per tots.

Aquesta continuarà essent l'essència del nostre treball diari, amb vocació de servei per oferir la millor gestió per tot el veïnatge de Vilagrassa, seguint l'inspirador exemple que hem viscut i compartit tots aquests anys.

La passió per la història, la tradició, la cultura i la música serà el perdurable llegat d'aquesta època i la banda sonora que sempre ens unirà a tots en un mateix record.

Vilagrassa, 14 de juny de 2023. Signat: Jordi Martí Gasull, Gemma Verdés Farré, Àngles Minguella Torres, Alba Llinàs Tomàs, Sònia Solé Puiggené, Marta Llanes Capdevila, Irene Recuna Priego, Noèlia Solans Flotats, Albert Aranda Llobera i Abdelkader Mahi.”

La Sra. Àngels Minguella li fa lliurament al Sr. Serés de l'escrit emmarcat.

Per cloure aquest apartat el Secretari, diu que a continuació es lliura un obsequi que fa referència a una actuació que el Sr. Serés, estima molt, que l'estima com si fos la seva filla, més ben dit és la seva filla, em refereixo a la Fira de l'Ametlla, per tant, Sr. JORDI SERÉS i AGUILAR rebí la nostra “AMETLLA D'OR”.

La Sra. Gemma Verdés li fa lliurament al Sr. Serés de l'ametlla d'or.

S'efectua una llarga i forta ovació per part de tots els assistents a l'acte.



Abans d'aixecar la sessió el Sr. Serés diu unes breus paraules d'agraïment pels detalls rebuts, reiterant la implicació i professionalitat de tot el personal de l'Ajuntament de Vilagrassa.

### **TANCAMENT**

I essent les vint hores i vint-i-quatre minuts, i no havent-hi més assumptes per tractar, per ordre de la Presidència, s'aixeca la sessió, de la qual se n'estén la present acta per a constància i validesa de tot el que s'ha informat, o acordat, si de cas, que signarà el senyor President juntament amb mi, el secretari interventor accidental que en dono fe.

L'Alcalde  
Jordi Serés i Aguilar

El secretari interventor ac.  
Jordi Martí i Gasull